



Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2018/C 221/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2018/C 221/02	Zadeva C-24/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Madžarska) 8. januarja 2018 – István Bán/KP 2000 Kft., Edit Kovács	2
2018/C 221/03	Zadeva C-75/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Madžarska) 6. februarja 2018 – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	2
2018/C 221/04	Zadeva C-126/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Madžarska) 16. februarja 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	3
2018/C 221/05	Zadeva C-173/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Madžarska) 6. marca 2018 – FS/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	5
2018/C 221/06	Zadeva C-183/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Poljska) 9. marca 2018 – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) przeciwko Bankowi BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku	5

2018/C 221/07	Zadeva C-189/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Madžarska) 13. marca 2018 – Glencore Agriculture Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	6
2018/C 221/08	Zadeva C-195/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Poljska) 19. marca 2018 – kazenski postopke proti B. S.	7
2018/C 221/09	Zadeva C-220/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Nemčija) 27. marca 2018 – ML	8
2018/C 221/10	Zadeva C-222/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Madžarska) 28. marca 2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft./Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	9
2018/C 221/11	Zadeva C-231/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Oldenburg (Nemčija) 3. aprila 2018 – Bußgeldsache/NK	10
2018/C 221/12	Zadeva C-259/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Španija) 11. aprila 2018 – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A./Asendia Spain, S.L.U.	11
2018/C 221/13	Zadeva C-272/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 20. aprila 2018 – Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG	11
2018/C 221/14	Zadeva C-275/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Češka republika) 23. aprila 2018 – Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství	12
2018/C 221/15	Zadeva C-304/18: Tožba, vložena 4. maja 2018 – Evropska komisija/Italijanska republika	13

Splošno sodišče

2018/C 221/16	Zadeva T-431/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Distillerie Bonollo in drugi/Svet (Damping — Uvoz vinske kisline s poreklom iz Kitajske — Sprememba dokončne protidampinške dajatve — Delni vmesni pregled — Ničnostna tožba — Neposredno in posamično nanašanje — Dopustnost — Določitev normalne vrednosti — Računsko določena normalna vrednost — Sprememba metodologije — Individualna obravnava — Člen 2(7)(a) in člen 11(9) Uredbe (ES) št. 1225/2009 (postala člen 2(7)(a) in člen 11(9) Uredbe (EU) 2016/1036) — Prilagoditev časovnih učinkov razglasitve ničnosti)	15
2018/C 221/17	Zadeva T-241/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 4. maja 2018 – El Corte Inglés/EUIPO – WE Brand (EW) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije EW — Prejšnja besedna znamka Evropske unije WE — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))	16
2018/C 221/18	Zadeva T-574/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – HK/Komisija (Javni uslužbenci — Uradniki — Pokojnine — Družinska pokojnina — Pogoji za dodelitev — Pogoji trajanja zakonske zveze — Zunajzakonska skupnost — Člen 17, prvi odstavek, Priloge VIII h Kadrovskih predpisov)	16

2018/C 221/19	Zadeva T-653/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Malta/Komisija (Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti, s katerimi razpolaga Komisija — Dokumenti, ki izvirajo od države članice — Dokumenti, izmenjani v okviru sistema nadzora, da se zagotovi skladnost s pravili skupne ribiške politike — Člen 113 Uredbe (ES) št. 1224/2009 — Dostop javnosti na podlagi prošnje, ki jo je vložila nevladna organizacija — Ničnostna tožba — Dopustnost — Obveznost obrazložitve — Lojalno sodelovanje — Izbira pravne podlage)	17
2018/C 221/20	Zadeva T-662/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Gall Pharma/EUIPO – Pfizer (Styriagra) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije Styriagra — Prejšnja besedna znamka Evropske unije VIAGRA — Neupravičeno izkoriščanje razlikovalnega učinka ali ugleda prejšnje znamke — Člen 8(5) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(5) Uredbe (EU) 2017/1001))	18
2018/C 221/21	Zadeva T-721/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. maja 2018 – Luxottica Group/EUIPO – Chen (BeyBeni) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije BeyBeni — Prejšnja nacionalna figurativna znamka Ray-Ban — Relativni razlog za zavrnitev — Ogrožanje ugleda — Člen 8(5) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(5) Uredbe (EU) 2017/1001))	18
2018/C 221/22	Zadeva T-2/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – J.-M.-E.V. e hijos/EUIPO – Masi (MASSI) (Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Prijava besedne znamke Evropske unije MASSI — Prejšnja besedna nacionalna znamka MASI — Člen 56(3) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 63(3) Uredbe (EU) 2017/1001) — Pravnomočnost — Člen 53(1)(a) in člen 8(2)(c) Uredbe št. 207/2009 (postala člen 60(1)(a) in člen 8(2)(c) Uredbe 2017/1001) — Nedvomno znana znamka v smislu člena 6.bis Pariške konvencije)	19
2018/C 221/23	Zadeva T-34/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 4. maja 2018 – Skyleader/EUIPO – Sky International (SKYLEADER) (Znamka Evropske unije — Postopek za razveljavitev — Figurativna znamka Evropske unije SKYLEADER — Neupoštevanje dokazov, predloženih pred oddelkom za izbris — Člen 76(2) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 95(2) Uredbe (EU) 2017/1001) — Člen 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 58(1)(a) Uredbe 2017/1001) — Pravilo 40(5) Uredbe (ES) št. 2868/95 (postal člen 19(1) Delegirane uredbe (UE) 2017/1430))	20
2018/C 221/24	Zadeva T-187/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 4. maja 2018 – Bernard Krone Holding/EUIPO (Mega Liner) (Znamka Evropske unije — Prijava besedne znamke Evropske unije Mega Liner — Absolutni razlogi za zavrnitev — Opisnost — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveznost obrazložitve — Člen 75, prvi stavek, Uredbe št. 207/2009 (postal člen 94(1) Uredbe 2017/1001))	21
2018/C 221/25	Zadeva T-188/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 4. maja 2018 – Bernard Krone Holding/EUIPO (Coil Liner) (Znamka Evropske unije — Prijava besedne znamke Evropske unije Coil Liner — Absolutni razlogi za zavrnitev — Opisnost — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveznost obrazložitve — Člen 75, prvi stavek, Uredbe št. 207/2009 (postal člen 94(1) Uredbe 2017/1001))	21

2018/C 221/26	Združene zadeve T-193/17, T-194/17 in T-195/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (Oblika kosa proteze kolka in drugo) (Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Tridimenzionalna znamka Evropske unije – Oblika kosa proteze kolka – Figurativna znamka Evropske unije, ki upodablja kos proteze kolka – Znamka Evropske unije, ki zajema odtenek rožnate barve – Umik zahtev za ugotovitev ničnosti in ustavitve postopkov za ugotovitev ničnosti – Tožba imetnika znamke za razveljavitev odločb o ustavitvi postopka – Nedopustnost pritožbe pred odborom za pritožbe – Člen 59 Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 67 Uredbe (EU) 2017/1001))	22
2018/C 221/27	Zadeva T-200/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – SB/EUIPO (Javni uslužbenci – Začasni uslužbenci – Pogodba za določen čas – Sklep o nepodalžanju – Ugovor nezakonitosti – Obveznost obrazložitve – Dolžnost skrbnega ravnanja – Diskriminacija na podlagi starosti)	23
2018/C 221/28	Zadeva T-463/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Raise Conseil/EUIPO – Raisers (RAISE) (Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Besedna znamka Evropske unije RAISE – Relativni razlog za zavrnitev – Razlikovalni učinek – Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Razlikovalni učinek, pridobljen z uporabo – Člen 7(3) uredbe št. 207/2009 (postal člen 7(3) Uredbe 2017/1001) – Člen 52(1) in (2) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 59(1) in (2) Uredbe 2017/1001))	23
2018/C 221/29	Zadeva T-354/15: Sklep Splošnega sodišča z dne 19. aprila 2018 – Allergopharma/Komisija (Ničnostna tožba – Državne pomoči – Shema pomoči, ki predvideva podelitev izvetja dajanja obveznega rabata za nekatere farmacevtske izdelke – Sklep o razglasitvi združljivosti sheme pomoči z notranjim trgovom – Neobstoj posamičnega nanašanja – Akt, ki vsebuje izvedbene ukrepe – Nedopustnost)	24
2018/C 221/30	Zadeva T-916/16: Sklep Splošnega sodišča z dne 23. aprila 2018 – Winkler/Komisija (Javni uslužbenci – Uradniki – Prenos nacionalnih pokojninskih pravic – Predlog za priznanje pokojninske dobe – Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva – Akt, ki ne posega v položaj – Očitna nedopustnost)	25
2018/C 221/31	Zadeva T-234/17: Sklep Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Siberian Vodka/EUIPO – Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE) (Znamka Evropske unije – Postopek za ugovorom – Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija – Besedna znamka DIAMOND ICE – Prejšnja besedna znamka Evropske unije DIAMOND CUT – Relativni razlog za zavrnitev – verjetnost zmede – Podobnost znakov – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Tožba, ki je očitno brez pravne podlage)	25
2018/C 221/32	Zadeva T-298/17: Sklep Splošnega sodišča z dne 18. aprila 2018 – Iordăchescu in drugi/Parlament in drugi (Ničnostna tožba – Direktiva 2014/40/EU – Približevanje zakonodaj – Proizvodnja, predstavitev in prodaja tobačnih in povezanih izdelkov – Rok za vložitev tožbe – Zamuda – Odškodninski zahtevek – Vloga, s katero se postopek začne – Neizpolnitev zahtev obličnosti – Nedopustnost – Nepristojnost)	26
2018/C 221/33	Zadeva T-203/18 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – VQ/ECB (Začasna odredba – Ekonomska in monetarna politika – Bonitetni nadzor kreditnih institucij – Naloge, ki so prenesene na ECB na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013 – Pooblastila ECB – Posebna nadzorna pooblastila – Upravne kazni – Objava – Predlog za odlog izvršbe – Neobstoj nujnosti)	27
2018/C 221/34	Zadeva T-230/18 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 4. maja 2018 – Czarnecki/Parlament (Začasna odredba – Institucionalno pravo – Podpredsednik Evropskega parlamenta – Sklep Parlamenta o prenehanju mandata enega od podpredsednikov – Predlog za izdajo začasnih odredb – Odredba – Nedopustnost)	27

2018/C 221/35	Zadeva T-186/18: Tožba, vložena 14. marca 2018 – Abaco Energy in drugi/Komisija	28
2018/C 221/36	Zadeva T-224/18: Tožba, vložena 11. aprila 2018 – PV/Komisija	29
2018/C 221/37	Zadeva T-225/18: Tožba, vložena 1. aprila 2018 – Manéa/CdT	31
2018/C 221/38	Zadeva T-237/18: Tožba, vložena 9. aprila 2018 – Martini-Sportswear/EUIPO – Olympique de Marseille (M)	32
2018/C 221/39	Zadeva T-251/18: Tožba, vložena 23. aprila 2018 – IFSUA/Svet	33
2018/C 221/40	Zadeva T-257/18: Tožba, vložena 24. aprila 2018 – Iberpotash/Komisija	34
2018/C 221/41	Zadeva T-259/18: Tožba, vložena 23. aprila 2018 – Zakłady Chemiczne „Siarkopol“ Tarnobrzeg/EUIPO – EuroChem Agro (Unifoska)	35
2018/C 221/42	Zadeva T-264/18: Tožba, vložena 27. aprila 2018 – Gruppo Armonie/EUIPO (mo.da)	36
2018/C 221/43	Zadeva T-272/18: Tožba, vložena 27. aprila 2018 – EBM Technologies/EUIPO (MobiPACS)	36
2018/C 221/44	Zadeva T-278/18: Tožba, vložena 4. maja 2018 – Nemius Group/EUIPO (DENTALDISK)	37

Popravki

2018/C 221/45	Popravek obvestila v Uradnem listu v zadevi T-865/16 (UL C 30, 30.1.2017, str. 57)	38
---------------	--	----

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2018/C 221/01)***Zadnja objava**

UL C 211, 18.6.2018

Prejšnje objave

UL C 200, 11.6.2018

UL C 190, 4.6.2018

UL C 182, 28.5.2018

UL C 166, 14.5.2018

UL C 161, 7.5.2018

UL C 152, 30.4.2018

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság
(Madžarska) 8. januarja 2018 – István Bán/KP 2000 Kft., Edit Kovács**

(Zadeva C-24/18)

(2018/C 221/02)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: István Bán

Tožena stranka: KP 2000 Kft., Edit Kovács

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali nacionalna zakonodaja, ki določa *ex lege* ugasnitev – brez kakršnega koli finančnega nadomestila – pravice uporabe na zemljišču, ki se uporablja za kmetijske ali gozdarske namene, če novi lastnik na podlagi postopka prisilne izvršbe pridobi nepremičnino, obremenjeno s pravico uporabe, uporabnik zemljišča pa za to zemljišče ni pridobil podpore za razvoj kmetijstva ali podeželja, ki jo financira Evropska unija ali Madžarska in ki je pogojena z obveznostjo uporabe zemljišča v nekem z zakonom določenem obdobju, pomeni omejitev, ki je v nasprotju s členoma 49 PDEU in 63 PDEU?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Madžarska) 6. februarja 2018 – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt./Nemzeti Adó- és
Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Zadeva C-75/18)

(2018/C 221/03)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbe členov 49, 54, 107 in 108 PDEU razlagati tako, da nasprotujejo ukrepu države članice, v okviru katerega ima zakonodaja države članice (zakon, ki določa naložitev posebnega davka v sektorju telekomunikacij) tak učinek, da je dejansko davčno breme prevaljeno na tujega davčnega zavezanca? Ali je navedeni učinek posredno diskriminatoren?
2. Ali člena 107 in 108 PDEU nasprotujeta zakonodaji države članice, ki predpisuje davčno obveznost, za katero velja progresivna davčna stopnja, določena za prometni davek? Ali je posredno diskriminatorna, če je njen učinek ta, da je dejansko davčno breme v svojem najvišjem razredu prevaljeno na tuje davčne zavezanca? Ali je ta učinek prepovedana državna pomoč?
3. Ali je treba člen 401 Direktive o DDV⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, ki povzroči razlikovanje med tujimi in domačimi davčnimi zavezanci? Ali je mogoče šteti, da ima posebni davek značilnost prometnega davka? To pomeni – ali je ta davek združljiv ali nezdružljiv z Direktivo o DDV?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 2006, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Madžarska) 16. februarja 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága**

(Zadeva C-126/18)

(2018/C 221/04)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bírószág

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je sodna praksa države članice, v skladu s katero se pri presoji upoštevni določb o zamudnih obrestih predpostavlja, da nacionalni davčni organ ni zagrešil kršitve (opustitve) – torej, da ni prišel v zamudo glede nepovratnega dela DDV, ki ustreza neplačanim pridobitvam davčnih zavezancev – saj je ob odločanju navedenega organa veljala nacionalna ureditev, ki je kršila pravo Skupnosti, Sodišče pa je šele kasneje razglasilo neskladnost pogoja iz te ureditve s pravom Skupnosti, v skladu z določbami prava Skupnosti, z Direktivo Sveta 2006/112/ES⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Direktiva o DDV) (ob upoštevanju zlasti člena 183 te direktive) ter z načeli učinkovitosti, neposrednega učinka in enakovrednosti? Na ta način je bilo z nacionalno prakso sprejeto, da je uporaba tega pogoja, ki je bil določen v nacionalni zakonodaji in s katerim se je kršilo pravo Unije, navidezno v skladu s pravom, dokler je nacionalni zakonodajalec ni uradno razveljavil.

2. Ali sta zakonodaja in praksa države članice, ki pri preučitvi zadevnih določb o zamudnih obrestih razlikujeta med tem, ali davčni organ davka ni vrnil v skladu z veljavnimi nacionalnimi določbami – ki so poleg tega kršile pravo Skupnosti – ali pa davka ni vrnil ob kršitvi teh določb, in ki glede zneska zapadlih obresti od DDV, katerega vrnitve ni bilo mogoče zahtevati v razumnem roku zaradi pogoja v nacionalnem pravu, za katerega je Sodišče ugotovilo, da je v nasprotju s pravom Unije, določata dve različni obdobji, tako da
 - imajo davčni zavezanci v prvem obdobju pravico prejeti le zamudne obresti, ki ustrezajo temeljni obrestni meri centralne banke, ob upoštevanju, da madžarski davčni organi – glede na to, da je madžarska ureditev, ki je bila v nasprotju s pravom Skupnosti, takrat še veljala – s tem, ko niso odobrili plačila DDV iz računov v razumnem roku, niso ravnali nezakonito, medtem ko
 - je treba v drugem obdobju plačati obresti, ki ustrezajo dvojni temeljni obrestni meri centralne banke – ki se poleg tega uporablja za zamudo v pravni ureditvi zadevne države članice – vendar le za zapoznela plačila zamudnih obresti, ki ustrezajo prvemu obdobju, v skladu z določbami prava Skupnosti, natančneje z Direktivo o DDV (ob upoštevanju zlasti člena 183 te direktive) ter z načeli enakovrednosti, učinkovitosti in sorazmernosti?
3. Ali je praksa države članice, ki kot začetek za izračun zamudnih obresti (obrestne obresti ali obresti na obresti), ki so zapadle v skladu z določbami države članice v zvezi z zamudo pri plačilu zamudnih obresti od davka, ki je bil obračunan v nasprotju s pravom Unije (obresti od DDV; v tem primeru glavnica), ne postavi prvotnega datuma zapadlosti obresti od DDV (glavnico), ampak kasnejši datum, še posebej ob upoštevanju, da je zahtevek za plačilo obresti od davkov, ki so bili zadržani ali niso bili vrnjeni v nasprotju s pravom Unije, subjektivna pravica, ki izhaja neposredno iz samega prava Unije, v skladu s pravom Skupnosti, s členom 183 Direktive o DDV in z načelom učinkovitosti?
4. Ali je praksa države članice, v skladu s katero mora davčni zavezanec predložiti ločeno vlogo za uveljavljanje obresti, ki so zapadle zaradi kršitve davčnega organa zaradi zamude, medtem ko se za druga uveljavljanja zamudnih obresti ne zahteva taka ločena vloga, saj se obresti določijo po uradni dolžnosti, v skladu s pravom Skupnosti, s členom 183 Direktive o DDV in z načelom učinkovitosti?
5. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je praksa države članice, v skladu s katero se lahko obrestne obresti (obresti na obresti) zaradi zamude pri plačilu obresti od davka, ki je bil po ugotovitvi Sodišča plačan v nasprotju s pravom Unije (obresti od DDV; v tem primeru glavnica) priznajo le, če davčni zavezanec vloži izredno vlogo, s katero ne zahteva konkretno obresti, temveč znesek davka, ki ustreza neplačanim pridobitvam, ki so bile dolgovane ravno ob razveljavitvi določbe države članice, ki je nasprotovala pravu Unije, v nacionalni ureditvi, in ki je zavezovala k plačilu DDV zaradi tega neplačila, čeprav so obresti od DDV, ki so podlaga za uveljavljanje obrestnih obresti, že zapadle za davčna obdobja pred izredno zahtevo in še niso bile plačane, v skladu s pravom Skupnosti, s členom 183 Direktive o DDV in z načelom učinkovitosti?
6. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je praksa države članice, ki povzroča izgubo pravice do prejema obrestnih obresti (obresti na obresti), ki ustrezajo zamudi plačila obresti od davka, ki je bil glede na ugotovitev Sodišča obračunan v nasprotju s pravom Unije (obresti od DDV; v tem primeru glavnica), v povezavi z zahtevki za izplačilo obresti od DDV, ki niso bile predmet davčnega obdobja za DDV, zajetega s prekluzivnim rokom, ki je določen za predložitev vloge za izredno vračilo, ker so te obresti zapadle že prej, v skladu s pravom Skupnosti, s členom 183 Direktive o DDV in z načelom učinkovitosti?
7. Ali je praksa države članice, ki davčnemu zavezancu dokončno odvzame možnost, da bi uveljavljal obresti na davek, ki je bil obračunan na podlagi nacionalne določbe, za katero se je pozneje ugotovilo, da je v nasprotju s pravom Skupnosti, in s katero je bilo prepovedano zahtevati DDV za nekatere neplačane pridobitve, tako da

- se je [v skladu s to prakso] zahtevek za obresti štel za neutemeljen v trenutku, ko je bilo mogoče uveljavljati [vračilo] davka, s sklicevanjem na veljavnost določbe, za katero se je pozneje ugotovilo, da je v nasprotju s pravom Skupnosti (ker ni prišlo do zamude, saj je davčni organ zgolj uporabljal veljavno pravo),
 - in kasneje, ko je bila v nacionalni pravni ureditvi že razveljavljena določba, za katero se je ugotovilo, da je v nasprotju s pravom Skupnosti, in ki je omejevala pravico do vračila, s sklicevanjem na zastaranje,
 - v skladu s pravom Skupnosti in s členom 183 Direktive o DDV (ob upoštevanju zlasti načela učinkovitosti in subjektivnega značaja pravice do uveljavljanja obresti od davkov, ki neupravičeno niso bili vrnjeni)?
8. Ali je praksa države članice, pri kateri je možnost uveljavljanja zamudnih obresti, ki jih je treba plačati od obresti od DDV (glavnica), ki davčnemu zavezancu pripadajo zaradi davka, ki mu ni bil vrnjen takrat, ko se je lahko njegovo vračilo prvič zahtevalo, in sicer zaradi določbe nacionalnega prava, za katero je bilo pozneje ugotovljeno, da je v nasprotju s pravom Skupnosti, za celotno davčno obdobje med letoma 2005 in 2011 odvisna od tega, ali je davčni zavezanec trenutno v položaju, da lahko zaprosi za vračilo DDV za davčno obdobje navedenega davka, v katerem je bila v nacionalnem pravnem redu razveljavljena določba, za katero se je ugotovilo, da je v nasprotju s pravom Skupnosti (september 2011), čeprav plačilo obresti od DDV (glavnica) ni bilo izvedeno pred tem trenutkom niti pozneje, preden je bil pri nacionalnem sodišču vložil zahtevek, v skladu s pravom Skupnosti, s členom 183 Direktive o DDV in z načelom učinkovitosti?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 2006, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 6. marca 2018 – FS/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zadeva C-173/18)

(2018/C 221/05)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: FS

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba pravo Unije razlagati tako, da davčni organ v okviru naknadnega davčnega nadzora ne more izključiti možnosti, da se davčni zavezanci odločijo za oprostitev DDV, ki velja za mala podjetja?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy Gdańsk–Południe w Gdańsku (Poljska) 9. marca 2018 – Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) przeciwko Bankowi BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

(Zadeva C-183/18)

(2018/C 221/06)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Rejonowy Gdańsk–Południe w Gdańsku

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj zahteve: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Druga stranka postopka: Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbe členov 1(a), 9(3), 20(1) in (2)(b) Okvirnega sklepa Sveta 2005/214/PNZ o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni ⁽¹⁾ razlagati tako, da mora biti v izvršitev posredovana odločba, s katero je bila pravni osebi izrečena denarna kazen, v državi izvršiteljici izvršena, čeprav nacionalne določbe, s katerimi je bil navedeni okvirni sklep prenesen v nacionalni pravni red, ne določajo možnosti izvršitve odločbe, s katero se taka kazen naloži pravni osebi?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba pojem „pravna oseba“, uporabljen v členih 1(a) in 9(3) Okvirnega sklepa Sveta 2005/214/PNZ, razlagati:
 - a. v skladu z določbami prava države izdajateljice (člen 1(c)),
 - b. v skladu z določbami prava države izvršiteljice (člen 1(d)),
 - c. kot samostojni pojem prava Unije,

in ali je s tem pojmom posledično zajeta tudi podružnica pravne osebe, čeprav podružnica pravne osebe v državi izvršiteljici nima pravne osebnosti?

⁽¹⁾ UL 2005, L 76, str. 16.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Madžarska) 13. marca 2018 – Glencore Agriculture Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága**

(Zadeva C-189/18)

(2018/C 221/07)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbe Direktive o DDV ⁽¹⁾ ter temeljno načelo spoštovanja pravice do obrambe in člen 47 Listine o temeljnih pravicah v delu, v katerem se nanašata na te določbe, razlagati tako, da nasprotujejo ureditvi države članice in nacionalni praksi, ki temelji na tej ureditvi, v skladu s katerima mora davčni organ ugotovitev iz nadzora nad strankama pravnega razmerja (pogodba, transakcija) – na katero se nanaša davčna obveznost – do katerih je davčni organ prišel v postopku, izvedenem zoper eno od strank navedenega pravnega razmerja (izdajatelja računov v postopku v glavni stvari), in zaradi katerih je prišlo do prekvalifikacije pravnega razmerja, po uradni dolžnosti upoštevati pri nadzoru nad drugo stranko pravnega razmerja (prejemnikom računov v postopku v glavni stvari), pri čemer druga stranka pravnega razmerja v postopku nadzora porekla nima nobenih pravic, zlasti ne pravic, ki so povezane s položajem stranke?

2. Če bi Sodišče na prvo vprašanje odgovorilo nikalno: ali določbe Direktive o DDV ter temeljno načelo spoštovanja pravice do obrambe in člen 47 Listine o temeljenjih pravicah v delu, v katerem se nanašata na te določbe, nasprotujejo nacionalni praksi, ki omogoča postopek, kot je ta iz prvega vprašanja, tako da druga stranka pravnega razmerja (prejemnik računov) v postopku nadzora porekla nima pravic, ki so povezane s položajem stranke, in torej tudi ne more uveljavljati pravice do pravnega sredstva v postopku nadzora, katerega ugotovitve mora davčni organ upoštevati po uradni dolžnosti v postopku nadzora davčne obveznosti druge stranke, te ugotovitve pa je mogoče upoštevati proti njej, pri čemer davčni organ drugi stranki ne da na voljo upoštevne spisa o nadzoru, opravljenem pri prvi stranki pravnega razmerja (izdajatelju računov), zlasti listin, ki so podlaga za ugotovitve, zapisnikov in upravnih odločb, ampak ji jih posreduje le deloma, v obliki povzetka, s čimer drugi stranki to, da se le posredno seznanj s spisom, omogoči tako, da opravi izbor po lastnih merilih in da druga stranka nad njimi nima nikakršnega nadzora?
3. Ali je treba določbe Direktive o DDV ter temeljno načelo spoštovanja pravice do obrambe in člen 47 Listine o temeljenjih pravicah v delu, v katerem se nanašata na te določbe, razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni praksi, v skladu s katero mora davčni organ ugotovitve iz nadzora nad strankama pravnega razmerja – na katero se nanaša davčna obveznost – do katerih je davčni organ prišel v postopku, izvedenem zoper izdajatelja računov, in ki zajemajo ugotovitev, da je navedeni izdajatelj aktivno sodeloval v davčni utaji, upoštevati po uradni dolžnosti pri nadzoru nad prejemnikom računov, pri čemer navedeni prejemnik v postopku nadzora, ki se opravi pri izdajatelju, nima pravic, ki so povezane s položajem stranke, in torej tudi ne more uveljavljati pravice do pravnega sredstva v postopku nadzora, katerega ugotovitve mora davčni organ upoštevati po uradni dolžnosti v postopku nadzora davčne obveznosti naslovnika in jih je mogoče upoštevati proti njemu, in pri čemer [davčni organ] prejemniku ne da na voljo upoštevne spisa o nadzoru, opravljenem pri izdajatelju, zlasti listin, ki so podlaga za ugotovitve, zapisnikov in upravnih odločb, ampak mu jih posreduje le deloma, v obliki povzetka, s čimer prejemniku to, da se le posredno seznanj s spisom, omogoči tako, da opravi izbor po lastnih merilih in da prejemnik nad njimi nima nikakršnega nadzora?

(¹) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1)

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim
(Poljska) 19. marca 2018 – kazenski postopke proti B. S.**

(Zadeva C-195/18)

(2018/C 221/08)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Stranke v postopku v glavni stvari

B. S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 2 Direktive Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače ⁽¹⁾ v zvezi s Prilogo I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi ⁽²⁾ razlagati tako, da je proizvod, pri katerem se za proizvodnjo hmeljne pivine uporabljajo ekstrakt slada, glukozni sirup, citronska kislina in voda, lahko pivo, izdelano iz slada, v smislu oznake KN 2203 kombinirane nomenklature, tudi če je delež neslajenih sestavin v pivini večji od deleža slajenih sestavin in se glukozni sirup hmeljni pivini doda pred procesom fermentacije pivine, in kakšna merila je treba uporabiti za določitev deleža slajenih in neslajenih sestavin v hmeljni pivini, da bi se dobljeni proizvod opredelil kot pivo v smislu oznake KN 2203?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 206.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 2, str. 382.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Nemčija) 27. marca 2018 – ML

(Zadeva C-220/18)

(2018/C 221/09)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Stranka v postopku v glavni stvari

Obdolžena oseba: ML

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Kakšen pomen ima za razlago zgoraj navedenih določb ⁽¹⁾ okoliščina, da lahko priprte osebe v odreditveni državi članici uveljavljajo pravna sredstva glede razmer v zaporu?
 - a) Ali je, če imajo izvršitveni pravosodni organi na voljo dokaze o obstoju sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti glede razmer v zaporu v odreditveni državi članici, ki se nanašajo bodisi na nekatere skupine oseb bodisi na nekatere zapore, ob upoštevanju zgoraj navedenih določb, dejanska nevarnost, da bo obdolžena oseba podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju v primeru njene izročitve, kar nasprotuje dopustnosti izročitve, izključena, če se lahko takšna pravna sredstva uveljavljajo brez nadaljnega preverjanja konkretnih razmer v zaporu?
 - b) Ali je pri tem pomembno, da po mnenju Evropskega sodišča za človekove pravice v zvezi z uveljavljanjem teh pravnih sredstev niso podani indici, da priprtim osebam ne ponujajo realnih možnosti za izboljšanje neustreznih razmer v zaporu?
2. Če po odgovoru na prvo vprašanje za predhodno odločanje uveljavljanje takšnih pravnih sredstev za priprte osebe brez nadaljnega preverjanja konkretnih razmer v zaporu v odreditveni državi članici s strani izvršitvenih pravosodnih organov ne omogoča izključitve dejanske nevarnosti nečloveškega ali ponižujočega ravnanja z obdolženo osebo:
 - a) ali je treba zgoraj navedene določbe razlagati tako, da mora preverjanje razmer v zaporu v odreditveni državi članici s strani izvršitvenih pravosodnih organov zajemati vse zavode za prestajanje kazni zapora ali druge zavode, v katere bi bila lahko obdolžena oseba morda nameščena? Ali navedeno velja tudi za zgolj začasen ali prehodni pripor v določenih zavodih za prestajanje kazni zapora? Ali pa se lahko preverjanje omeji na tisti zavod za prestajanje kazni zapora, v katerega bo obdolžena oseba v skladu z navedbami organov odreditvene države članice najverjetneje nameščena večji del časa?

- b) Ali je treba glede tega izvesti obsežno preverjanje zadevnih razmer v zaporu, ki zajema tako ugotovitev velikosti prostora, ki pripada posameznemu zaporniku, pa tudi drugih pogojev priprtja? Ali je pri oceni tako ugotovljenih razmer v zaporu treba upoštevati sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice, kot izhaja iz sodbe Muršič proti Hrvaški (sodba z dne 30. oktobra 2016, št. 7334/13)?
3. Če je tudi po odgovoru na drugo vprašanje za predhodno odločanje treba pritrditi, da morajo izvršitveni pravosodni organi obveznost preverjanja razširiti na vse upoštevne zavode za prestajanje kazni zapora:
- a) ali izvršitvenim pravosodnim organom ni treba preverjati razmer v vsakem upoštevnom zavodu za prestajanje kazni zapora, če je odreditvena država članica podala splošno zagotovilo, da obdolžena oseba ne bo izpostavljena nevarnosti nečloveškega ali ponižujočega ravnanja?
- b) Ali pa je lahko namesto preverjanja razmer v vsakem upoštevnom zavodu za prestajanje kazni zapora odločitev izvršitvenega pravosodnega organa o dopustnosti izročitve odvisna od pogoja, da obdolžena oseba ne bo podvržena takšnemu ravnanju?
4. Če tudi po odgovoru na tretje vprašanje za predhodno odločanje podaja zagotovil in določitev pogojev ne utemeljuje opustitve preverjanja razmer v vsakem upoštevnom zavodu za prestajanje kazni zapora v odreditveni državi članici s strani izvršitvenih pravosodnih organov:
- a) ali morajo izvršitveni pravosodni organi preveriti razmere v vsakem upoštevnom zavodu za prestajanje kazni zapora, tudi če pravosodni organi odreditvene države članice sporočijo, da obdolžena oseba v tej državi ne bo priprta dlje kot tri tedne, pod pogojem, da ne bodo nastopile nasprotno okoliščine?
- b) Ali navedeno velja, tudi če izvršitveni pravosodni organi ne vedo, ali so te podatke posredovali odreditveni pravosodni organi oziroma centralni organi odreditvene države članice, na podlagi prošnje za sodelovanje odreditvenega pravosodnega organa?

⁽¹⁾ Okvirni sklep Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34).
Okvirni sklep Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL, L 81, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 28. marca 2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft./Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Zadeva C-222/18)

(2018/C 221/10)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Tožena stranka: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 3(k) in 11(1) Direktive 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o uveljavljanju pravic pacientov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu ⁽¹⁾ razlagati tako, da nacionalna ureditev, ki razlikuje med dvema vrstama receptov in zdravniku, ki svojo zdravstveno dejavnost opravlja v drugi državi, ki ni ta država članica, izdajo zdravila dovoljuje le na podlagi ene od teh dveh vrst receptov, nasprotuje vzajemnemu priznavanju receptov in svobodi opravljanja storitev, ter zato ni v skladu z njima?

⁽¹⁾ UL 2011, L 88, str. 45.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Oldenburg (Nemčija)
3. aprila 2018 – Bußgeldsache/NK

(Zadeva C-231/18)

(2018/C 221/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberlandesgericht Oldenburg

Stranke v postopku v glavni stvari

NK

Druga stranka v postopku: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali se lahko trgovec na veliko z živino, ki kupuje žive živali od kmeta in jih prevaža v klavnico, oddaljeno do 100 km, ki ji te živali proda, sklicuje na izjemo iz člena 13(1)(p) Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom (v nadaljevanju: Uredba (ES) št. 561/2006) ⁽¹⁾ – in sicer, da gre za „vozila za prevoz živih živali s kmetij na lokalne trge in obratno ali s trgov v lokalne klavnice v premeru [krogu] do 100 kilometrov“ – ker gre pri nakupu od kmeta za „trg“ v smislu te določbe oziroma ker je treba že podjetje za trgovino z živino šteti za „trg“?

Če ne gre za „trg“ v smislu te določbe:

2. Ali se lahko trgovec na veliko z živino, ki kupuje žive živali od kmeta in jih prevaža v klavnico, oddaljeno do 100 km, ki ji te živali proda, ob analogni uporabi navedene določbe sklicuje na to izjemo?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 (UL 2006, L 102, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Španija)
11. aprila 2018 – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A./Asendia Spain, S.L.U.**

(Zadeva C-259/18)

(2018/C 221/12)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Mercantil de Madrid

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.

Tožena stranka: Asendia Spain, S.L.U.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali člena [...] (ni prevedeno) 7(1) in 8 Direktive 97/67/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštinih storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (Poštna direktiva) v različici, kakor izhaja iz Direktive 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 ⁽²⁾, nasprotujeta nacionalni zakonodaji, v skladu s katero lahko samo izvajalec poštinih storitev, pooblaščen za izvajanje univerzalne poštne storitve, na podlagi jamstva, ki mu je bilo podeljeno, distribuira druga frankirna sredstva, ki niso znamke?
2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je združljivo s poštno zakonodajo Evropske unije, da se od zasebnih izvajalcev poštinih storitev zahteva, da imajo na voljo dejanske objekte, ki so dostopni javnosti, da lahko distribuira in tržijo frankirna sredstva, ki niso znamke?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 3, str. 71.

⁽²⁾ Direktiva 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o spremembi Direktive 97/67/ES glede popolnega oblikovanja notranjega trga poštinih storitev v Skupnosti (UL 2008, L 52, str. 3).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 20. aprila
2018 – Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für
Publikumsfonds mbH & Co KG**

(Zadeva C-272/18)

(2018/C 221/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Verein für Konsumenteninformation

Tožena stranka: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Vprašanja za predhodno odločanje

1 Ali izjema od področja uporabe, določena v členu 1(2)(e) Konvencije o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih z dne 19. junija 1980 (v nadaljevanju: Konvencija) in v členu 1(2)(f) Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (v nadaljevanju: Uredba Rim I)⁽¹⁾, obsega tudi dogovore med prenosnikom in skrbnikom, ki ima za prenosnika delež v komanditni družbi, še zlasti, kadar gre za prepletanje družbenih in skrbniških pogodb?

2 Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

Ali je treba člen 3(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (v nadaljevanju: Direktiva o nedovoljenih pogojih)⁽²⁾ razlagati tako, da je pogoj v skrbniški pogodbi, ki sta jo o upravljanju z deležem komanditista v komanditni družbi sklenila podjetnik in potrošnik, o katerem se ti stranki nista dogovorili posamično in v skladu s katerim se uporabi pravo države sedeža komanditne družbe, nepošten, če je edini namen skrbniške pogodbe upravljanje z deležem komanditista v komanditni družbi in ima prenosnik pravice in obveznosti neposrednega družbenika?

3 Če je odgovor na prvo ali drugo vprašanje pritrdilen:

Ali se ta odgovor spremeni, če podjetniku za opravljanje dolgovanih storitev ni treba iti v državo prebivališča potrošnika, vendar je zavezan, da dividende in druge premoženjske koristi iz udeležbe ter informacije o poslovanju v zvezi z udeležbo posreduje potrošniku? Ali na to vpliva uporabljivost Uredbe Rim I ali Konvencije?

4 Če je odgovor na tretje vprašanje pritrdilen:

Ali odgovor ostaja enak, kadar je ob tem bila v državi prebivališča potrošnika podpisana njegova vpisnica, kadar podjetnik informacije o udeležbi objavlja tudi na spletu in kadar je bilo v državi prebivališča potrošnika vzpostavljeno plačilno mesto, kamor mora potrošnik vplačati znesek udeležbe, čeprav podjetnik ni pooblaščen za razpolaganje s tem bančnim računom? Ali na to vpliva uporabljivost Uredbe Rim I ali Konvencije?

⁽¹⁾ UL 2008, L 177, str. 6.

⁽²⁾ UL 1993, L 95, str. 29.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Češka republika)
23. aprila 2018 – Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství**

(Zadeva C-275/18)

(2018/C 221/14)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Vložnik kasacijske pritožbe: Milan Vinš

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Odvolací finanční ředitelství

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je dopustno, da se pravica do oprostitve davka na dodano vrednost pri izvozu blaga (člen 146 Direktive Sveta 2006/112/ES⁽¹⁾ z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost; v nadaljevanju: Direktiva) pogojuje s tem, da je treba blago najprej dati v poseben carinski postopek (člen 66 Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z pridané hodnoty (zakon št. 235/2004 o davku na dodano vrednost))?
2. Ali je mogoče tako nacionalno zakonodajo zadostno utemeljiti na podlagi člena 131 Direktive, ker je z njo določen pogoj, namenjen preprečevanju davčnih utaj, izogibanja in zlorab?

⁽¹⁾ UL L 2006, str. 1.

Tožba, vložena 4. maja 2018 – Evropska komisija/Italijanska republika

(Zadeva C-304/18)

(2018/C 221/15)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnice: Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung, F. Tomat, agentke)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predloga

Komisija Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Italijanska republika z zavrnitvijo, da bi dala na razpolago tradicionalna lastna sredstva v višini 2 120 309,50 EUR v zvezi s sporočilom o neizterljivosti IT(07)08-917, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 8 Sklepa Sveta 94/728/ES, Euratom⁽¹⁾, člena 8 Sklepa Sveta 2000/297/ES, Euratom⁽²⁾, člena 8 Sklepa Sveta 2007/436/ES, Euratom⁽³⁾ in člena 8 Sklepa Sveta 2014/335/EU, Euratom⁽⁴⁾ ter členov 6, 10, 11 in 17 Uredbe Sveta (EGS, Euratom) št. 1552/1989⁽⁵⁾, členov 6, 10, 11 in 17 Uredbe Sveta (EGS, Euratom) št. 1150/2000⁽⁶⁾ in členov 6, 10, 12 in 13 Uredbe Sveta (EGS, Euratom) št. 609/2014⁽⁷⁾;
- Italijanski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Iz elementov, ki jih ima na voljo Komisija in temeljijo na sporočilih in informacijah, ki jih je Italijanska republika posredovala v predhodnem postopku, izhaja, da so italijanski organi v okviru operacije proti goljufijam, katere cilj je bil boj proti nezakoniti trgovini s tujim predelanim tobakom, leta 1997, ugotovili zadevni carinski dolg, ki so ga knjižili na ločen račun, in nato dolžniku sporočili znesek carine, ki jo mora plačati. Ker je bil zadevni dolg knjižen na ločen račun (račun B) in ni bil prerekan, bi ga morali italijanski organi nemudoma izterjati, česar pa niso storili. Italijanski organi so pred začetkom postopka izterjave počakali na izid kazenskih postopkov, ki so bili v zvezi s tem sproženi proti dolžnikom in ki so se zaključili približno 6 let po nastanku in ugotovitvi dolga.

Carine so vir lastnih sredstev Unije, ki jih zbirajo države članice in jih dajo na razpolago Komisiji. Obveznost držav članic, da ugotovijo pravico Unije do lastnih sredstev, nastane v trenutku, ko so izpolnjeni pogoji, določeni s carinsko zakonodajo (opredelitev zneska carin, ki izhajajo iz carinske obveznosti, in identitete zavezanca).

Uredba o dajanju na razpolago poleg tega določa, da države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da so Komisiji dani na razpolago zneski v višini ugotovljenih zneskov. Države članice so oproščene obveznosti, da dajo Komisiji na razpolago zneske v višini ugotovljenih zneskov, samo, če izterjava ni bila mogoča zaradi višje sile ali če je izterjava postala dokončno nemogoča zaradi drugih razlogov, na katere nimajo vpliva. Če država članica zneska ugotovljenih lastnih sredstev ne da na razpolago Komisiji, ne da bi obstajal kateri od razlogov iz Uredbe o dajanju na razpolago, ne izpolni obveznosti, ki jih ima na podlagi zakonodaje Unije. Vsakršna zamuda pri dajanju lastnih sredstev na razpolago poleg tega za zadevno državo članico povzroči nastanek obveznosti plačila zamudnih obresti za celotno obdobje zamude.

Ker so italijanski organi z začetkom postopka izterjave zadevnega dolga čakali v bistvu 6 let in ker je mogoče to zamudo pripisati izključno italijanskim organom, Italijanska republika ne more trditi, da je sprejela vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da bi bili Komisiji dani na razpolago zneski v višini ugotovljenih zneskov. Italijanski organi so vedno zavrnilo, da bi ugotovljen znesek dali na razpolago Komisiji.

Komisija zato meni, da v obravnavani zadevi Italijanska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 8 Sklepa o lastnih sredstvih ter členov 6, 10, 11 in 17 (postali členi 6, 10, 12 in 13) Uredbe o dajanju na razpolago.

-
- (¹) Sklep Sveta 94/728/ES, Euratom z dne 31. oktobra 1994 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti (UL 1994, L 293, str. 9).
- (²) Sklep Sveta 2000/297/ES, Euratom z dne 29. septembra 2000 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 200).
- (³) Sklep Sveta 2007/436/ES, Euratom z dne 7. junija 2007 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti (UL 2007, L 163, str. 17).
- (⁴) Sklep Sveta 2014/335/EU, Euratom z dne 26. maja 2014 o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije (UL 2014, L 168, str. 105).
- (⁵) Uredba Sveta (EGS, Euratom) št. 1552/89 z dne 29. maja 1989 o izvajanju Sklepa 88/376/EGS, Euratom o sistemu lastnih sredstev Skupnosti (UL 1989, L 155, str. 1).
- (⁶) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 169).
- (⁷) Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 609/2014 z dne 26. maja 2014 o načinih in postopkih za dajanje tradicionalnih lastnih sredstev ter lastnih sredstev iz naslovov DDV in BND na razpolago ter ukrepov za zagotavljanje denarnih sredstev (prenovitev) (UL 2014, L 168, str. 39).
-

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Distillerie Bonollo in drugi/Svet

(Zadeva T-431/12) ⁽¹⁾

(Damping — Uvoz vinske kisline s poreklom iz Kitajske — Sprememba dokončne protidampinške dajatve — Delni vmesni pregled — Ničnostna tožba — Neposredno in posamično nanašanje — Dopustnost — Določitev normalne vrednosti — Računsko določena normalna vrednost — Sprememba metodologije — Individualna obravnava — Člen 2(7)(a) in člen 11(9) Uredbe (ES) št. 1225/2009 (postala člen 2(7)(a) in člen 11(9) Uredbe (EU) 2016/1036) — Prilagoditev časovnih učinkov razglasitve ničnosti)

(2018/C 221/16)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Italija), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Italija), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerno, Italija), Caviro Distillerie Srl (Faenza, Italija) in Comercial Química Sarasa, SL (Madrid, Španija) (zastopnika: R. MacLean, solicitor, in A. Bochon, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: S. Boelaert in B. Driessen, agenta, sprva skupaj z G. Berrischem, odvetnikom, in N. Chesaites, barrister, nato z G. Berrischem in nazadnje z N. Tuominenom, odvetnikom)

Intervenientki v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopniki: sprva M. França in A. Stobiecka-Kuik, nato M. França in J.-F. Brakeland, agenti) in Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, Kitajska) (zastopniki: E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma in J. Cornelis, odvetniki)

Predmet

Predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 626/2012 z dne 26. junija 2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 349/2012 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2012, L 182, str. 1).

Izrek

1. Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 626/2012 z dne 26. junija 2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 349/2012 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske se razglasi za nično.
2. Protidampinška dajatev, uvedena z Izvedbeno uredbo št. 626/2012, se ohrani v delu, v katerem se nanaša na proizvode družbe Ninghai Organic Chemical Factory, dokler Evropska komisija in Svet Evropske unije ne sprejmeta ukrepov za izvršitev te sodbe.
3. Svet nosi svoje stroške in stroške, ki so jih priglasile družbe Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl in Comercial Química Sarasa, SL.

4. Komisija nosi svoje stroške.
5. Družba Changmao Biochemical Engineering nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 366, 24.11.2012.

Sodba Splošnega sodišča z dne 4. maja 2018 – El Corte Inglés/EUIPO – WE Brand (EW)

(Zadeva T-241/16) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije EW — Prejšnja besedna znamka Evropske unije WE — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2018/C 221/17)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španija) (zastopnik: J. L. Rivas Zurdo, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: D. Botis in J. Ivanauskas, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: WE Brand Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnika: R. van Oerle in L. Bekke, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora EUIPO za pritožbe z dne 11. februarja 2016 (zadeva R 426/2015-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama WE Brand in El Corte Inglés.

Izrek

1. Odločba drugega odbora Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) za pritožbe z dne 11. februarja 2016 (zadeva R 426/2015-2) se razveljavi.
2. EUIPO in družba WE Brand Sàrl poleg svojih stroškov nosita stroške družbe El Corte Inglés, SA.

⁽¹⁾ UL C 251, 11.7.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – HK/Komisija

(Zadeva T-574/16) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Pokojnine — Družinska pokojnina — Pogoji za dodelitev — Pogoj trajanja zakonske zveze — Zunajzakonska skupnost — Člen 17, prvi odstavek, Priloge VIII h Kadrovskih predpisov)

(2018/C 221/18)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: HK (zastopnika: S. Rodrigues in A. Tymen, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Gattinara in F. Simonetti, agenta)

Intervenient v podporo tožene stranke: Svet Evropske unije (zastopnik: sprva M. Bauer in M. Veiga, nato M. Bauer in R. Meyer, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU na eni strani za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije, s katerim je bila tožeči stranki zavrnjena pravica do družinske pokojnine in v delu, v katerem je to potrebno, sklepa Komisije o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke, in na drugi strani, za odškodnino za domnevno nastalo premoženjsko in nepremoženjsko škodo.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. HK se naloži plačilo stroškov.
3. Svet Evropske unije nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 59, 15.12.2016 (zadeva je bila najprej registrirana pri Sodišču za uslužbence Evropske unije pod številko F-151/15, nato je bila 1.9.2016 prenesena na Splošno sodišče Evropske unije).

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Malta/Komisija

(Zadeva T-653/16) ⁽¹⁾

(Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti, s katerimi razpolaga Komisija — Dokumenti, ki izvirajo od države članice — Dokumenti, izmenjani v okviru sistema nadzora, da se zagotovi skladnost s pravili skupne ribiške politike — Člen 113 Uredbe (ES) št. 1224/2009 — Dostop javnosti na podlagi prošnje, ki jo je vložila nevladna organizacija — Ničnostna tožba — Dopustnost — Obveznost obrazložitve — Lojalno sodelovanje — Izbira pravne podlage)

(2018/C 221/19)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Malta (zastopnica: A. Buhagiar, agentka)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Baquero Cruz in F. Clotuche-Duvieusart, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti odločbe generalnega sekretarja Komisije z dne 13. julija 2016 glede potrdilne prošnje organizacije Greenpeace za dostop do dokumentov, ki se nanašajo na domnevno nepravilno odpremo živega modroplavutega tuna iz Tunizije v ribogojnico tunov na Malti, v delu, v katerem se z njo organizaciji Greenpeace odobri dostop do dokumentov malteških organov.

Izrek

1. Odločba generalnega sekretarja Evropske komisije z dne 13. julija 2016 glede potrdilne prošnje organizacije Greenpeace za dostop do dokumentov, ki se nanašajo na domnevno nepravilno odpremo živega modroplavutega tuna iz Tunizije na Malto, se razveljavi v delu, v katerem se organizaciji Greenpeace z njo odobri dostop do dokumentov, ki so v prilogi B k tej odločbi navedeni pod številkami od 112 do 230.

2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Vsaka stranka nosi svoje stroške, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.

⁽¹⁾ UL C 428, 21.11.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Gall Pharma/EUIPO – Pfizer (Styriagra)

(Zadeva T-662/16) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije Styriagra — Prejšnja besedna znamka Evropske unije VIAGRA — Neupravičeno izkoriščanje razlikovalnega učinka ali ugleda prejšnje znamke — Člen 8(5) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(5) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2018/C 221/20)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Avstrija) (zastopniki: sprva D. Reichelt in L. Figura, nato T. Schafft, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: D. Gája in D. Walicka, agenta)

Druga stranka pred odborom EUIPO za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Pfizer Inc. (New York, New York, Združene države) (zastopnika: V. von Bomhard in J. Fuhrmann, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora EUIPO za pritožbe z dne 13. junija 2016 (zadeva R 724/2015-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Pfizer in Gall Pharma.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družba Gall Pharma GmbH nosi stroške postopka.

⁽¹⁾ UL C 441, 28.11.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. maja 2018 – Luxottica Group/EUIPO – Chen (BeyBeni)

(Zadeva T-721/16) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije BeyBeni — Prejšnja nacionalna figurativna znamka Ray-Ban — Relativni razlog za zavrnitev — Ogrožanje ugleda — Člen 8(5) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(5) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2018/C 221/21)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Luxottica Group SpA (Milano, Italija) (zastopniki: E. Ochoa Santamaría in I. Aparicio Martínez, odvetnici)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Xian Chen (Wenzhou, Kitajska)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 8. junija 2016 (zadeva R 675/2015-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbo Luxottica Group in X. Chenom.

Izrek

1. Odločba petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 8. junija 2016 (zadeva R 675/2015-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbo Luxottica Group SpA in Xianom Chenom se razveljavi.
2. EUIPO se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 454, 5.12.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – J-M.-E.V. e hijos/EUIPO – Masi (MASSI)

(Zadeva T-2/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Prijava besedne znamke Evropske unije MASSI — Prejšnja besedna nacionalna znamka MASI — Člen 56(3) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 63(3) Uredbe (EU) 2017/1001) — Pravnomočnost — Člen 53(1)(a) in člen 8(2)(c) Uredbe št. 207/2009 (postala člen 60(1)(a) in člen 8(2)(c) Uredbe 2017/1001) — Nedvomno znana znamka v smislu člena 6.bis Pariške konvencije)

(2018/C 221/22)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: J-M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Španija) (zastopnika: M. Ceballos Rodríguez in J. Güell Serra, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnici: S. Palmero Cabezas in D. Walicka, agentki)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenient v postopku pred Splošnim sodiščem: Alberto Masi (Milano, Italija) (zastopniki: C. Ceriani, S. Giudici in A. Ferreri, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 4. oktobra 2016 (R 793/2015-1) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med A. Masijem in družbo J-M.-E.V. e hijos.

Izrek

1. Odločba prvega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 4. oktobra 2016 (R 793/2015-1) se razveljavi.

2. EUIPO nosi svoje stroške in naloži se mu plačilo stroškov družbe J-M.-E.V. e hijos, SRL.
3. Alberto Masi nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 63, 27.2.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 4. maja 2018 – Skyleader/EUIPO – Sky International (SKYLEADER)

(Zadeva T-34/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek za razveljavitev — Figurativna znamka Evropske unije SKYLEADER — Neupoštevanje dokazov, predloženih pred oddelkom za izbris — Člen 76(2) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 95(2) Uredbe (EU) 2017/1001) — Člen 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 58(1)(a) Uredbe 2017/1001) — Pravilo 40(5) Uredbe (ES) št. 2868/95 (postal člen 19(1) Delegirane uredbe (UE) 2017/1430))

(2018/C 221/23)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Skyleader a.s. (Ústí nad Labem, Češka republika) (zastopnica: K. Malmstedt, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnica: D. Walicka, agentka)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Sky International AG (Zoug, Švica) (zastopnik: J. Barry, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 21. novembra 2016 (zadeva R 805/2016-4) v zvezi s postopkom za razveljavitev med družbama Sky International in Skyleader.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Skyleader a.s. se naloži plačilo stroškov, vključno z nujnimi stroški družbe Sky International AG za postopek pred odborom za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

⁽¹⁾ UL C 78, 13.3.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 4. maja 2018 – Bernard Krone Holding/EUIPO (Mega Liner)(Zadeva T-187/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Prijava besedne znamke Evropske unije Mega Liner — Absolutni razlogi za zavrnitev — Opisnost — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveznost obrazložitve — Člen 75, prvi stavek, Uredbe št. 207/2009 (postal člen 94(1) Uredbe 2017/1001))

(2018/C 221/24)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Nemčija) (zastopnika: T. Weeg in K. Lüken, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: M. Fischer in W. Schramek, agenta)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 9. januarja 2017 (zadeva R 442/2016-1) v zvezi z zahtevo za registracijo besedne znamke Mega Liner kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Točka 2 izreka odločbe prvega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 9. januarja 2017 (zadeva R 442/2016-1) se razveljavi.
2. EUIPO poleg svojih stroškov nosi stroške, ki so nastali družbi Bernard Krone Holding SE & Co. KG v postopku pred Splošnim sodiščem.

⁽¹⁾ UL C 161, 22.5.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 4. maja 2018 – Bernard Krone Holding/EUIPO (Coil Liner)(Zadeva T-188/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Prijava besedne znamke Evropske unije Coil Liner — Absolutni razlogi za zavrnitev — Opisnost — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveznost obrazložitve — Člen 75, prvi stavek, Uredbe št. 207/2009 (postal člen 94(1) Uredbe 2017/1001))

(2018/C 221/25)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Nemčija) (zastopnika: T. Weeg in K. Lüken, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: M. Fischer in W. Schramek, agenta)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 9. januarja 2017 (zadeva R 443/2016-1) v zvezi z zahtevo za registracijo besedne znamke Coil Liner kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Točka 2 izreka odločbe prvega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 9. januarja 2017 (zadeva R 443/2016-1) se razveljavi.
2. EUIPO poleg svojih stroškov nosi stroške, ki so nastali družbi Bernard Krone Holding SE & Co. KG v postopku pred Splošnim sodiščem.

⁽¹⁾ UL C 161, 22.5.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (Oblika kosa proteze kolka in drugo)

(Združene zadeve T-193/17, T-194/17 in T-195/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Tridimenzionalna znamka Evropske unije — Oblika kosa proteze kolka — Figurativna znamka Evropske unije, ki upodablja kos proteze kolka — Znamka Evropske unije, ki zajema odtenek rožnate barve — Umik zahtev za ugotovitev ničnosti in ustavitve postopkov za ugotovitev ničnosti — Tožba imetnika znamke za razveljavitev odločb o ustavitvi postopka — Nedopustnost pritožbe pred odborom za pritožbe — Člen 59 Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 67 Uredbe (EU) 2017/1001))

(2018/C 221/26)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: CeramTec GmbH (Plochingen, Nemčija) (zastopnika: sprva A. Renck in E. Nicolás Gómez, nato A. Renck, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Združene države) (zastopnik: S. Naumann, odvetnik)

Predmet

Tožbe zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 15. februarja 2017 (zadeve R 929/2016-4, R 928/2016-4 in R 930/2016-4) v zvezi s postopki za ugotovitev ničnosti med družbama C5 Medical Werks in CeramTec.

Izrek

1. Tožbe se zavrnejo.

2. Družba CeramTec GmbH nosi svoje stroške in stroške, ki sta jih priglasila Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in družba C5 Medical Werks.

⁽¹⁾ UL C 161, 22.5.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – SB/EUIPO

(Zadeva T-200/17) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Začasni uslužbenci — Pogodba za določen čas — Sklep o nepodalžanju — Ugovor nezakonnosti — Obveznost obrazložitve — Dolžnost skrbnega ravnanja — Diskriminacija na podlagi starosti)

(2018/C 221/27)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: SB (zastopnik: S. Pappas, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: K. Tóth in A. Lukošūtė, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa izvršnega direktorja urada EUIPO z dne 2. junija 2016 o zavrnitvi drugega podaljšanja pogodbe tožeče stranke in sklepa navedenega direktorja z dne 19. decembra 2016 o zavrnitvi njene pritožbe.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. SB se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 178, 6.6.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Raise Conseil/EUIPO – Raizers (RAISE)

(Zadeva T-463/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Besedna znamka Evropske unije RAISE — Relativni razlog za zavrnitev — Razlikovalni učinek — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Razlikovalni učinek, pridobljen z uporabo — Člen 7(3) uredbe št. 207/2009 (postal člen 7(3) Uredbe 2017/1001) — Člen 52(1) in (2) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 59(1) in (2) Uredbe 2017/1001))

(2018/C 221/28)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Raise Conseil (Pariz, Francija) (zastopnika: F. Fajgenbaum in T. Lachacinski, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Raizers (Pariz) (zastopnik: E. Fortunet, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 24. maja 2017 (zadeva R 1606/20165) zaradi postopka za ugotovitev ničnosti med družbama Raizers in Raise Conseil.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Raise Conseil se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 330, 2.10.2017.

Sklep Splošnega sodišča z dne 19. aprila 2018 – Allergopharma/Komisija

(Zadeva T-354/15) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Državne pomoči — Shema pomoči, ki predvideva podelitev izvzetja dajanja obveznega rabata za nekatere farmacevtske izdelke — Sklep o razglasitvi združljivosti sheme pomoči z notranjim trgovom — Neobstoj posamičnega nanašanja — Akt, ki vsebuje izvedbene ukrepe — Nedopustnost)

(2018/C 221/29)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Allergopharma GmbH & Co. KG (Reinbek, Nemčija) (zastopnika: T. Müller-Ibold in F.-C. Laprèvote, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: K. Herrmann in T. Maxian Rusche, agenta)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Bencard Allergie GmbH (München, Nemčija) (zastopnik: J. Fiegler, odvetnik)

Predmet

Zahteva na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije (EU) 2015/1300 z dne 27. marca 2015 o shemi pomoči – pomoč nemškim farmacevtskim družbam v finančnih težavah z izvzetjem dajanja obveznih rabatov SA.34881 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2012/CP) (UL 2015, L 199, str. 27).

Izrek

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.

2. Družba Allergopharma GmbH & Co. KG nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije.

3. Družba Bencard Allergie GmbH nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 238, 5.10.2015.

Sklep Splošnega sodišča z dne 23. aprila 2018 – Winkler/Komisija

(Zadeva T-916/16) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Prenos nacionalnih pokojninskih pravic — Predlog za priznanje pokojninske dobe — Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva — Akt, ki ne posega v položaj — Očitna nedopustnost)

(2018/C 221/30)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Bernd Winkler (Grange, Irska) (zastopnica: A. Kässens, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: T. Bohr in L. Radu Bouyon, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU, prvič, za razglasitev ničnosti dopisa Komisije z dne 20. aprila 2016 o predlogu za priznanje pokojninske dobe, ki jo je treba upoštevati v pokojninskem sistemu Evropske unije, na podlagi predloga za prenos pokojninskih pravic, ki jih je tožeča stranka pridobila pred nastopom službe pri Uniji, in drugič, povračilo škode, ki je tožeči stranki domnevno nastala zaradi nepravilnosti, ki jih je Komisija storila pri obravnavi navedenega predloga za prenos.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Berndu Winklerju se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 46, 13.2.2017.

Sklep Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Siberian Vodka/EUIPO – Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE)

(Zadeva T-234/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija — Besedna znamka DIAMOND ICE — Prejšnja besedna znamka Evropske unije DIAMOND CUT — Relativni razlog za zavrnitev — verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1) (b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)8b) Uredbe (EU) 2017/1001 — Tožba, ki je očitno brez pravne podlage)

(2018/C 221/31)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Siberian Vodka AG (Herisau, Švica) (zastopnik: O. Bischof, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Schwarze und Schlichte Markenvertrieb GmbH & Co. KG (Oelde, Nemčija) (zastopnik: A. Zafar, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 8. februarja 2017 (zadeva R 1171/2016-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Schwarze und Schlichte Markenvertrieb in Siberian Vodka.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Siberian Vodka AG se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 195, 19.6.2017.

Sklep Splošnega sodišča z dne 18. aprila 2018 – Iordăchescu in drugi/Parlament in drugi

(Zadeva T-298/17) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Direktiva 2014/40/EU — Približevanje zakonodaj — Proizvodnja, predstavitev in prodaja tobačnih in povezanih izdelkov — Rok za vložitev tožbe — Zamuda — Odškodninski zahtevek — Vloga, s katero se postopek začne — Neizpolnitev zahtev obličnosti — Nedopustnost — Nepristojnost)

(2018/C 221/32)

Jezik postopka: romunščina

Stranke

Tožeče stranke: Adrian Iordăchescu (Bukarešta, Romunija), Florina Iordăchescu (Bukarešta), Mihaela Iordăchescu (Bukarešta) in Cristinel Iordăchescu (Bukarešta) (zastopnik: A. Cuculis, odvetnik)

Tožene stranke: Evropski parlament (zastopnika: L. Visaggio in C. Ionescu Dima, agenta), Svet Evropske unije (zastopnika: E. Karlsson in O. Segnana, agenta) in Evropska komisija (zastopnika: H. Stancu in J. Tomkin, agenta)

Predmet

Prvič, predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev delne ničnosti Direktive 2014/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobačnih in povezanih izdelkov in razveljavitvi Direktive 2001/37/ES (UL 2014, L 127, str. 1), in drugič, predlog na podlagi člena 268 PDEU za povračilo škode, ki naj bi nastala tožečim strankam.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Adrianu Iordăchescuju, Florini Iordăchescu, Mihaeli Iordăchescu in Cristinelu Iordăchescuju se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 256, 7.8.2017.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – VQ/ECB

(Zadeva T-203/18 R)

(Začasna odredba — Ekonomska in monetarna politika — Bonitetni nadzor kreditnih institucij — Naloge, ki so prenesene na ECB na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013 — Pooblastila ECB — Posebna nadzorna pooblastila — Upravne kazni — Objava — Predlog za odlog izvršbe — Neobstoj nujnosti)

(2018/C 221/33)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: VQ (zastopnik: G. Cahill, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska centralna banka (zastopniki: E. Koupepidou, E. Yoo in M. Puidokas, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi členov 278 in 279 PDEU, s katerim se želi doseči odlog izvršbe sklepa Sveta ECB ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC-2016-0026 z dne 14. marca 2018 v zvezi z denarno kaznijo in njeno objavo na spletni strani ECB.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 4. maja 2018 – Czarnecki/Parlament

(Zadeva T-230/18 R)

(Začasna odredba — Institucionalno pravo — Podpredsednik Evropskega parlamenta — Sklep Parlamenta o prenehanju mandata enega od podpredsednikov — Predlog za izdajo začasnih odredb — Odredba — Nedopustnost)

(2018/C 221/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Ryszard Czarnecki (Varšava, Poljska) (zastopnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvetnica)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: N. Görnitz in S. Alonso de León, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi členov 278 in 279 PDEU za, prvič, odlog izvršitve Sklepa Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2018 o odobritvi predčasnega prenehanja funkcije tožeče stranke kot podpredsednika Evropskega parlamenta in, drugič, odreditev Parlamentu, naj ohrani funkcijo tožeče stranke kot podpredsednika Parlamenta.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe za zavrne.
2. Odločitev o stroških se odloži.

Tožba, vložena 14. marca 2018 – Abaco Energy in drugi/Komisija**(Zadeva T-186/18)**

(2018/C 221/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Abaco Energy, SA (Madrid, Španija), in 1 660 drugih (zastopniki: P. Holtrop, P. Kuypers in M. de Wit, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Evropske komisije C(2017) 7384 final z dne 10. novembra 2017 v zadevi SA.40348 (2015/NN) v zvezi s podporo proizvodnji električne energije iz obnovljivih energijskih virov, soprodukcije in odpadkov razglasi za ničen; ⁽¹⁾
- Komisiji naloži, da ločeno preuči prejšnjo in obstoječo shemo v skladu s pravom Unije;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da Komisija ni izpolnila dolžnosti skrbnega ravnanja.
 - Dolžnost Komisije je, da kompetentno opravi svoje naloge iz Pogodb. Komisija je imela možnost, informacije in sredstva, ki so potrebna, da bi preučila prejšnjo shemo v okviru presoje za sprejetje odločitve in, kot je to potrebno, v skladu s pravom. Komisija ni izpolnila svoje dolžnosti, ker ni opravila samostojne preučitve prejšnje sheme, s čimer je kršila standarde, ki so pričakovani zaradi Pogodb.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na očitno napačno ugotovitev dejanskega stanja.
 - Komisija je očitno napačno ugotovila dejansko stanje s tem, da je štela, da je zdajšnja shema vsrkala prejšnjo shemo. Očitno je, da se to ni zgodilo, in da sta v celotnem upoštevnem obdobju obstajali dve ločeni shemi, ki bi ju bilo treba preučiti ločeno, da bi se ugotovila skladnost s pravili s področja državnih pomoči.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na očitno napačno uporabo prava.
 - Komisija ni pravilno uporabila ustreznih zavezujočih smernic Komisije, s čimer je kršila pravo Unije. Poleg tega, ker naj bi zdajšnja shema vsrkala prejšnjo, po mnenju Komisije ni bilo treba preučiti prejšnje sheme. Tožeče stranke menijo, da je s tem Komisija ravnala v nasprotju s pravom Unije.

4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na pomanjkljivo obrazložitev

- Komisija ni zagotovila obrazložitve, ki bi zadostovala za to, da bi tožeče stranke razumele podlago, na kateri je Komisija izdala Sklep. Iz Sklepa ni razvidno, (i) kateri so razlogi, iz katerih je Komisija štela, da je zdajšnja shema vsrkala prejšnjo, in (ii) zakaj to, da je zdajšnja shema vsrkala prejšnjo, preprečuje preučitev prve sheme in njene skladnosti s pravili s področja državnih pomoči. Obe sta bili ključni ugotovitvi, ki sta vodili Komisijo k sprejetju Sklepa. Zato je bilo tožečim strankam odvzeta temeljna pravica, da je glede njih sprejeta odločitev, na podlagi katere razumejo kako in zakaj je Komisija prišla do zaključkov v Sklepu.

5. Peti tožbeni razlog se nanaša na zlorabo pooblastil in kršitev Listine Evropske unije o temeljnih pravicah

- Komisija mora na podlagi člena 41(1) Listine o temeljnih pravicah Evropske unije zadeve tožeče stranke obravnavati nepristransko in pravično. Komisija je kršila to obveznost s tem da je neustrezno interese Komisije in Španije postavila pred interese tožečih strank.

6. Šesti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela sorazmernosti

- Komisija ni upoštevala interesov tožečih strank s tem, da ni zagotovila neodvisne preučitve prejšnje sheme, s čimer je kršila načelo sorazmernosti.

⁽¹⁾ UL 2017, C 442, str. 1.

Tožba, vložena 11. aprila 2018 – PV/Komisija

(Zadeva T-224/18)

(2018/C 221/36)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: PV (zastopnica: M. Casado García-Hirschfeld, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- to tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;

posledično:

- predloženo tožbo v skladu z načelom povezanosti in členom 68 konsolidirane različice Poslovnika Splošnega sodišča EU z dne 4. marca 2015 združi z zadevo T-786/16, v kateri odloča;
- ugotovi, da je bilo psihično nadlegovanje dokazano in potrdi uporabo „napačne potrditve“, kar pomeni, da so takšne nepravilnosti v pravnem redu EU nesprejemljive;
- razveljavi postopek CMS 17/025 v vseh aspektih in za nično razglasi odločbo, ki je podlaga pritožbe R/8/18;

- razveljavi odločbo, da se njeno plačo od 1. oktobra 2017 „postavi na ničlo“;
- razveljavi odločbo, ki tožečo stranko sili k sodelovanju pri ocenjevanju FP za leto 2016 (leto 2016) ter zavrne pritožbo R/502/17 z dne 16. marca 2018, zaradi psihičnega nadlegovanja in nesposobnosti za delo;
- razveljavi odločbo ki tožečo stranko sili k sodelovanju pri ocenjevanju FP za leto 2017 (leto 2017), zaradi psihičnega nadlegovanja in za nično razglasi odločbo, s katero je bila vložena pritožba R/121/18;
- razveljavi odločbo in zavrnitev pritožbe R/413/17 z dne 15. januarja 2018 s katero je bila tožeča stranka premeščena v DG SCIC, ob kršitvi osnovnega načela skrbnega ravnanja;
- razveljavi odločbo PMO (g. [X]) z dne 12. septembra 2017, s katero je bilo odločeno, da se obračuna opomin št. ABAC 324170991 z dne 20. julija 2017 za znesek 42 704,74 EUR z neizplačanimi plačami tožeče stranke za obdobje od 1. avgusta 2016 do 30. septembra 2017, kot tudi zavrnitev pritožbe R/482/17 z dne 9. marca 2018;

in v skladu s členom 340 PDEU dodeli naslednje nadomestilo:

- dodeli naj odškodnino za nepremoženjsko škodo v višini 98 000 EUR, ki izhaja iz izpodbijanih odločb;
- kar zadeva premoženjsko škodo, dodeli:
 - bodisi znesek 23 190,44 EUR naknadnega izplačila plače za obdobje od 1. oktobra 2017 do 30. aprila 2018, če Splošno sodišče meni, da ima tožeča stranka pravico do celotne plače;
 - znesek 7 612,87 EUR naknadnega izplačila plače za obdobje od 1. oktobra 2017 do 30. aprila 2018, če Splošno sodišče meni, da ima tožeča stranka pravico samo do razlike med plačo, ki jo je prejela pri Komisiji in plačo iz zasebnega sektorja;
- nazadnje dodeli polno odškodnino bodisi v znesku 121 990,44 EUR bodisi 105 612,87 EUR povečanem za zamudne obresti do celotnega izplačila;

in v vsakem primeru:

- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi razlog: kršitev členov 1, 3, 4 in 31(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) ter členov 1e, točka 2 in 12a Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi), ki prepovedujejo psihično nadlegovanje.
2. Drugi razlog: kršitev členov 21a, 22b in 23 Kadrovskih predpisov, katerih določbe prepovedujejo nezakonito ravnanje, zlasti s tem, da je bila tožeča stranka prisiljena k sodelovanju v ocenjevalnem obdobju za leto 2016, čeprav zaradi delovne nezmožnosti in odstranitve od 1. avgusta 2016 dalje ni več delala.
3. Tretji razlog: kršitev člena 41 Listine in člena 11a Kadrovskih predpisov v zvezi z neposrednimi konflikti interesov.

4. Četrty razlog: kršitev načela skrbnega ravnanja in pomoči z odločbo, da se tožečo stranko premesti v DG SCIC.
5. Peti razlog: pravno načelo ugovora neizpolnitve in načelo zakonitosti.
6. Šesti razlog: kršitev načela 9, točka 3, Priloge IX h Kadrovskih predpisom in pravnega načela *non bis in idem*, v povezavi z disciplinskim postopkom CMS 17/025, uvedenim zoper tožečo stranko.
7. Sedmi razlog: kršitev člena 41(1) Listine, zlasti načela razumnega trajanja zgoraj navedenega disciplinskega postopka.

Tožba, vložena 1. aprila 2018 – Manéa/CdT

(Zadeva T-225/18)

(2018/C 221/37)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Camelia Manéa (Echternach, Luksemburg) (zastopnik: M.-A. Lucas, odvetnik)

Tožena stranka: Prevajalski center za organe Evropske unije (CdT)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep direktorice Prevajalskega centra za organe Evropske unije z dne 29. maja 2017 o tem, da se tožeči stranki kot začasni uslužbenki z učinkom od 12. novembra 2015 ne podaljša pogodba o zaposlitvi za določen čas, ki je torej dejansko prenehala 31. januarja 2016, razglasi za ničen;
- odredi vrnitev tožeče stranke kot začasne uslužbenke Centra na delo z učinkom od 1. januarja 2019 ali, če bi se to izkazalo za nemogoče, toženi stranki naloži, naj ji kot odškodnino za premoženjsko in nepremoženjsko škodo, ki ji je nastala zaradi izgube zaposlitve za nedoločen čas, plača znesek, ki ustreza osebnim prejemkom, ki bi jih prejela, če bi v službi pri Centru ostala štiri leta, po potrebi zmanjšan za prejemke ali odškodnino, ki bi jih lahko prejela drugje, in v pokojninski sistem Skupnosti plača ustrezne prispevke;
- Prevajalskemu centru naloži, naj ji kot odškodnino za nepremoženjsko in premoženjsko škodo, ki ji je nastala s sklepom z dne 12. novembra 2015, plača znesek 11 136 EUR iz naslova njene nepremoženjske škode, znesek 12 000 EUR iz naslova njene izgube plačila in znesek 9 674 EUR iz naslova njenih stroškov pravne pomoči;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti, da se tožečo stranko postavi nazaj v pravni položaj, ki je obstajal pred odpravljenim aktom, napačno ugotovljeno dejansko stanje, očitne napake pri presoji ali nezadostna obrazložitev ter neupoštevanje interesa službe v delu, v katerem naj bi novi sklep z dne 31. januarja 2016 o tem, da se tožeče stranke ne zaposli ponovno, temeljil na elementih, ki v nasprotju z ugotovitvijo iz tega sklepa niso obstajali, ko se je novembra 2015 postavljalo vprašanje njene ponovne zaposlitve.

2. Drugi tožbeni razlog: prvič, neupoštevanje kadrovske politike, ki jo je opredelil upravni odbor, v delu, v katerem je v sklepu o tem, da se je ne zaposli ponovno, ugotovljeno, da je bilo izvajanje politike nadomeščanja začasnih s pogodbenimi uslužbenci v interesu službe. Drugič, ta razlog se nanaša na napako pri presoji v delu, v katerem je ugotovitev, da je bila nadomestitev tožeče stranke s pogodbenim uslužbencem utemeljena z reorganizacijo oddelka za prevajalsko podporo, in tretjič, napačna ugotovitev dejanskega stanja v delu, v katerem je bilo ugotovljeno, da je bilo tako.
3. Tretji tožbeni razlog: napačna uporaba prava, očitna napaka pri presoji in/ali nezadostna obrazložitev v delu, v katerem je bilo retroaktivno in samo iz razloga interesa službe odločeno, da se tožeče stranke ponovno ne zaposli, namesto da se ji plača odškodnino, čeprav je bilo preoblikovanje odpravljenega sklepa po njenem mnenju nemogoče ali posebej težko. Poleg tega naj ta sklep ne bi bil nujen za doseg ciljev ukrepa, ne bi pomenil ponovne celovite preučitve okoliščin obravnavanega primera, naj bi kršil načelo legitimnih pričakovanj in z njim naj bi bila nadomeščena obveznost povrnitve škode, ki je nastala iz drugih nepravilnosti, ki so bile v prvotnem sklepu.

Tožba, vložena 9. aprila 2018 – Martini-Sportswear/EUIPO – Olympique de Marseille (M)

(Zadeva T-237/18)

(2018/C 221/38)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Martini-Sportswear GmbH (Annaberg, Avstrija) (zastopnik: W. Lang, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Olympique de Marseille SASP (Marseille, Francija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: mednarodna registracija znamke, v kateri je imenovana Evropska unija, za figurativno znamko M – mednarodna registracija št. 1238 066, v kateri je imenovana Evropska unija

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 29. januarja 2018 v zadevi R 1755/2017-4

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo oddelka za ugovore z dne 25. maja 2017 razveljavi;
- izpodbijano odločbo spremeni, tako da se ugovor zavrne;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001.
-

Tožba, vložena 23. aprila 2018 – IFSUA/Svet**(Zadeva T-251/18)**

(2018/C 221/39)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Španija) (zastopnik: T. Gui Mori, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka, organizacija IFSUA, na katero se akt neposredno nanaša, na podlagi člena 263, četrti odstavek *in fine*, PDEU Splošnemu sodišču predlaga, naj na podlagi jasnega merila o ločljivosti teh določb razglasi ničnost člena 2(2) ter člena 9(4) in (5) Uredbe Sveta (EU) z dne 23. januarja 2018 (UL z dne 31. januarja 2018), ki je „predpis“ o izvajanju omejevalnih ukrepov in TAC za rekreacijski ribolov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je vložena zoper Uredbo Sveta (EU) 2018/120 ⁽¹⁾ in z njo se predlaga razglasitev delne ničnosti te uredbe.

Tožeča stranka v zvezi s tem pojasnjuje, da predlaga razglasitev ničnosti zgoraj navedenih določb v delu, v katerem njihova uporaba za različne oblike rekreacijskega ribolova, ki so dejavnosti, ki niso zajete s skupno ribiško politiko, pomeni popolno prepoved ribolova brancina (*Dicentrarchus labrax*), ki se nanaša izključno na podvodne ribiče, s čimer ogroža preživetje dejavnosti, samega športa in industrije sektorja.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 2(5), 3(d), 4 (d) ter 6(d) in (e) PDEU, ker so izpodbijane določbe ukrepi, ki neposredno omejujejo rekreativni in športni ribolov brancina, čeprav Svet nima – niti deljenih – pristojnosti za to.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načel pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj s členom 2(2) ter členom 9(4) in (5) Uredbe (EU) 2018/120, ker nedvomno presegata področje dodeljenih pristojnosti in njegov zgodovinski razvoj.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načela enakosti iz člena 20 in načela prepovedi diskriminacije iz člena 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah s členom 2(2) ter členom 9(4) in (5) Uredbe (EU) 2018/120, ker se v istem izvedbenem aktu, ki ureja možnosti ribolova brancina, uporabljajo določbe, ki se nanašajo tako na gospodarski kot na rekreacijski ribolov, čeprav določajo različna merila zanju. Vendar naj ti kategoriji ne bi bili strogo primerljivi tako, da bi se zanju lahko sprejel isti paket ukrepov.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti s členom 2(2) ter členom 9(4) in (5) Uredbe (EU) 2018/120 pri izvajanju člena 43(3) PDEU. V zvezi s tem se navaja, da je cilj določitve ribolovnih možnosti za gospodarski in rekreacijski ribolov brancina v uredbi, ki je predmet tega spora, znatno zmanjšanje ribolovne umrljivosti za severni stalež, da bi omogočili majhno povečanje biomase, in da se lahko ta cilj doseže z manj omejevalnim ukrepom, kot je radikalna prepoved podvodnega ribolova brancina. Tožeča stranka v okviru tega tožbenega razloga zatrjuje tudi kršitev členov 12, 16, 37 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) 2018/120 z dne 23. januarja 2018 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2018 za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo za vode Unije in za plovila Unije v nekaterih vodah zunaj Unije, ter o spremembi Uredbe Sveta (EU) 2017/127 (UL 2018, L 27, str. 1).

Tožba, vložena 24. aprila 2018 – Iberpotash/Komisija**(Zadeva T-257/18)**

(2018/C 221/40)

Jezik postopka: angleščina

Stranki*Tožeča stranka:* Iberpotash, SA (Suria, Španija) (zastopnika: N. Niejahr in B. Hoorelbeke, odvetnika)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi Sklep Komisije (EU) 2018/118 z dne 31. avgusta 2017 o državni pomoči SA.35818 (2016/C) (ex 2015/NN) (ex 2012/CP), ki jo je Španija izvedla za družbo Iberpotash (notificirano pod dokumentarno številko C(2017) 5877) za ničten; ⁽¹⁾
- podredno:
 - izpodbijani sklep razglasi za ničten v delu, v katerem je z njim ugotovljeno, da ukrep 1 vsebuje državno pomoč, in je tožeči stranki naloženo njeno vračilo z obrestmi; in/ali
 - izpodbijani sklep razglasi za ničten v delu, v katerem je z njim ugotovljeno, da je znesek nezakonite, vendar združljive pomoči, ki jo je prejela tožeča stranka in je vključena v ukrepu 4, 3 902 461,30 EUR, znesek nezakonite pomoči, ki jo mora tožeča stranka z obrestmi vrniti, pa 3 958 109,70 EUR;
- Komisiji naloži plačilo njenih stroškov in stroškov tožeče stranke v povezavi s tem postopkom.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija naj bi kršila člen 107(1) PDEU z ugotovitvijo, da ukrep 1 vključuje prenos državnih sredstev.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija naj bi kršila člen 107(1) PDEU z ugotovitvijo, da ukrep 1 zagotavlja selektivno gospodarsko prednost tožeči stranki. Podredno se navaja, da Komisija ni pravilno ugotovila zneska morebitne nezakonite in nezdružljive državne pomoči, ki izvira iz ukrepa 1 in je v nasprotju s členom 16(1) of postopkovne uredbe. ⁽²⁾
3. Tretji tožbeni razlog: podredno naj bi Komisija kršila člen 16(1) postopkovne uredbe v zvezi z ukrepom 1, ker je naložila vračilo, saj naj bi bilo tako vračilo v nasprotju z legitimnimi pričakovanji tožeče stranke in/ali načelom pravne varnosti.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija naj bi kršila člen 107(1) PDEU z ugotovitvijo, da se z ukrepom 4 zagotavlja selektivna gospodarska prednost tožeči stranki.

5. Peti tožbeni razlog: podredno, Komisija naj bi kršila člen 16(1) postopkovne uredbe s tem, da ni pravilno ugotovila zneska morebitne nezakonite in nezdružljive pomoči, ki izvira iz ukrepa 4.

⁽¹⁾ UL 2018, L 28, str. 25.

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL 2015, L 248, str. 9).

Tožba, vložena 23. aprila 2018 – Zakłady Chemiczne „Siarkopol“ Tarnobrzeg/EUIPO – EuroChem Agro (Unifoska)

(Zadeva T-259/18)

(2018/C 221/41)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Zakłady Chemiczne „Siarkopol“ Tarnobrzeg sp. z o.o. (Tarnobrzeg, Poljska) (zastopnik: M. Kondrat, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: EuroChem Agro GmbH (Mannheim, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: Besedna znamka Evropske unije Unifoska – Zahteva za registracijo št. 015017841

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 7. februarja 2018 v zadevi R 1503/2017-5

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi in zadevo vrne v odločanje EUIPO;

ali

— izpodbijano odločbo spremeni ter odloči, da ni relativnih razlogov za zavrnitev registracije EUTMA 01501784 „Unifoska“ za vse proizvode iz razreda 1 in da se znamka lahko registrira;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

— Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001;

— Kršitev načel varstva legitimnih interesov in pravne varnosti.

Tožba, vložena 27. aprila 2018 – Gruppo Armonie/EUIPO (mo.da)**(Zadeva T-264/18)**

(2018/C 221/42)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranke***Tožeča stranka:* Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Italija) (zastopnik: G. Medri, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)**Podatki o postopku pred EUIPO***Zadevna sporna znamka:* figurativna znamka Evropske unije, ki vsebuje besedni element mo.da – Prijava št. 16 430 035*Izpodbijana odločba:* odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20. februarja 2018 v zadevi R 2065/2017-5**Tožbeni predlog**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano odločbo.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe 2017/1001.

Tožba, vložena 27. aprila 2018 – EBM Technologies/EUIPO (MobiPACS)**(Zadeva T-272/18)**

(2018/C 221/43)

*Jezik postopka: nemščina***Stranke***Tožeča stranka:* EBM Technologies Inc. (Taipei City, Tajvan) (zastopniki: J. Liesegang, M. Jost, N. Lang, odvetniki)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)**Podatki o postopku pred EUIPO***Zadevna sporna znamka:* besedna znamka Evropske unije „MobiPACS“ – prijava št. 16 400 061*Izpodbijana odločba:* odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 19. februarja 2018 v zadevi R 2145/2017-2**Tožbena predloga**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi;

— EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev 42(1) v povezavi s členom 7(1)(b) Uredbe št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 4. maja 2018 – Nemius Group/EUIPO (DENTALDISK)**(Zadeva T-278/18)**

(2018/C 221/44)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: Nemius Group GmbH (Obertshausen, Nemčija) (zastopnik: C. Bildhäuser, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije „DENTALDISK“ – prijava št. 15804 024

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 30. januarja 2018 v zadevi R 741/2017-5

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi v delu, v katerem je Urad zavrnil prijavo za razreda 10 in 35, za katera je treba prijavo prav tako objaviti;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 7(1)(b) in (c) v povezavi s členom 7(2) Uredbe (EU) št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

POPRAVKI**Popravek obvestila v Uradnem listu v zadevi T-865/16**

(„Uradni list Evropske unije“ C 30 z dne 30.1.2017, str. 57)

(2018/C 221/45)

Obvestilo za UL v zadevi T-865/16, Fútbol Club Barcelona/Komisija, je treba brati kot sledi:

„Tožba, vložena 7. decembra 2016 – Fútbol Club Barcelona/Komisija

(Zadeva T-865/16)

(2017/C 030/65)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Španija) (zastopniki: J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset in A. Selles Marco, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- primarno, sklep Komisije z dne 4. julija 2016 o državni pomoči SA.29769 (2013) (ex 2013/NN), ki jo je Španija odobrila nekaterim nogometnim klubom, razglasi za niččen,
- podredno, člena 4 in 5 navedenega sklepa razglasi za nična in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev, z izpodbijanim sklepom, člena 49 PDEU, v povezavi s členoma 107 PDEU in 108 PDEU, ter člena 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker celotna obrazložitev izpodbijanega sklepa temelji na nacionalni zakonodaji, ki omejuje svobodo ustanavljanja.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev, z izpodbijanim sklepom, člena 107(1) PDEU, ker Komisija (i) odbitkov, ki se lahko uporabijo, ne preučuje glede na davčno stopnjo za posamezno vrsto subjekta, (ii) ne ravna nepristransko, s tem da bi iskala bremenilne in razbremenilne dokaze, in zato (iii) napačno sklepa, da obstaja prednost v smislu člena 107(1) PDEU.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev, z izpodbijanim sklepom, (i) načela varstva zaupanja v pravo, s tem da je bilo naloženo vračilo zatrjevane pomoči, ob upoštevanju tega, da bi glede na ravnanje španske uprave in trajanje postopka, klub FC Barcelona lahko zaupal v zakonitost davčnega sistema, v okviru katerega je bil obdavčen, in (ii) zahteve po pravni varnosti.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev, z izpodbijanim sklepom, člena 107(1) PDEU, ker Komisija ne upošteva dejstva, da naj bi bila pomoč upravičena z notranjo logiko davčnega sistema.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev, z izpodbijanim sklepom, člena 108(1) PDEU in členov 21 do 23 Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, str. 9), ker Komisija nalaga vračilo obstoječe pomoči, ne da bi upoštevala postopek, ki velja za te vrste pomoči.“

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)



Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL